

Stanka Hrastelj

Potovanje z metaforo

nekoč sem ~~bila pet oseb~~
~~pet~~ krat ena, ne ~~pet~~ v eni
šla ~~sem~~ na potovanje
v mojem vagonu je bilo precej ljudi
jaz ~~pet~~ in vsaj dvajset drugih
vkrkali smo se pred mrakom
mene je bilo strah potovanja, ~~vseh pet mene~~
potem je vstopil Rupert

Rupert mirni
Rupert spokojni
Rupert svetli
Rupert veliki
Rupert modri
Rupert silni
Rupert mogočni
Rupert mili
Rupert ljubljeni
Rupert oblak
Rupert reka in most čez reko
Rupert začetek
Rupert cilj
Rupert potolaženi
Rupert odrešeni
sedel je v mojo bližino
ker je vedel da se bojim
Rupert tolažnik
Rupert odrešenik

še preden smo se odpeljali
smo vsi sestopili
ganjeni zaradi predirljivega joka odpravnice
bila je gola, v rokah je držala korzet s preperelo vrvico
Rupert je iz čevljev potegnil vezalke
in jih cikcak vpeljal v luknjice korzeta
zategnil
mi smo ju obkrožali, opazovali
njene solze so se sušile
bila je lepa, ženstvena
Rupert je spreten, nežen
čevlji brez vezalk mu ne koristijo
veliko je pripravljen narediti za telesa drugih
bose noge zamenjati za privzdignjene prsi
Rupert se vedno žrtvuje za druge
Rupert je junak
brez njega ne grem naprej
ne grem nikamor

slišiš, Rupert

~~šla sem na pol in bila le še dve in pol sebe~~
potem smo krenili
metafora je drsela po tirih
sedeli smo na svojih sedežih
nismo se nagibali skozi okna
nismo se ozirali nazaj
prizor z odpravnico je za nami
Rupert drema udobno zleknjen ob oknu
rada bi se ga dotaknila

ko se je prebudil iz dremeža je rekel:

sanjal sem enega od potnikov
v rokah je nosil kovček poln besed
ki jih tisti dan ni izrekel
čeprav je bil zjutraj še trdno odločen o nasprotnem
gledal je v tla in se sramoval
otroci so s prstom kazali nanj
in se posmehovali njegovi neodločnosti

*če želite, gospod, lahko zamenjava kovčka
vi meni svojega in obratno
v mojem ni ničesar neizgovorjenega
sem ponudil in bil je za*

ko sem v kupeju na samem odprl njegovo prtljago
nisem našel ničesar posebnega
neizrečene besede pač

skozi okno vidim drevo
na njem obešenca
tak je kot moj oče
enako telo imata, enaka oblačila
enak strah vrezan v obraz
pod drevesom se pariyo zajci
se bojiš, vpraša Rupert

ne bojim se, kadar potujem z metaforo
skozi njena okna je svet drugačen
a oče, ki (nas) gleda od zunaj
vidi, da je moje telo zanihalo z veje
in tebe ni na oni strani
da bi ga tolažil

ko so mi povedali da je umrl
Rupert, sem se smejala in se nisem znala ustaviti
hotela sem sporočiti naprej
na katerem mestu je avto zapeljal s ceste
in se zaletel v drevo
da se ni uspel rešiti iz gorečega avtomobila
pa sem se preveč režala

vsi mislijo da je bila nesreča
vsi govorijo da je taka usoda
in ga objokujejo
jaz pa, Rupert
sem se v grozi da je med vsem možnim
izbral ogenj
tresla od smeha

na hodniku smo naenkrat zagledali mačko
z iztaknjenimi očmi
stopala je ponosno, vzvišena nad bolečino
Rupertu je skočila v naročje
on najlepše diši
on zna najbolje z ranjenimi živalcami
nihče se ni začudil, da je izbrala njega
ga prepoznala kot starega prijatelja
zapredla v njegovem krilu
in počasi v toplih temnih curkih izkrvavela
mirna mirna žival
~~šla sem na pol in bila le še ena in četrť sebe~~

drugi potniki so pripovedovali:

Rupert je dvignil mesarico
in zamahnil
na širokem travniku
nedaleč od Dunaja
je ločil glavo od telesa
cesar in ljudstvo so si oddahnili

Eisaku Tanaka je vzel
ogromno hrastovo deblo
kladivo in dleto
in naredil veličastno formo vivo

hrast so posekali spomladi
ko so sokovi v lesu začeli brbotati
ko so bile veje v brstih
Rupert to ve
ve da bo golem postavljen njemu v čast
začel kmalu trohneti
ne vznemirja se
srce mu ne bije pospešeno
dlani se mu ne potijo

če bo šlo tako naprej, Rupert
bom izginila
me ne bo več
bom le še v fragmentih
ne boj se, vse bo dobro
a ta pesem ni o tebi
o meni je
o meni mirnem
o meni spokojnem
o meni svetlem
o meni velikem
o meni modrem
o meni silnem
o meni mogočnem
o meni milem
o meni ljubljennem
o meni oblaku
o meni reki in mostu čez reko
o meni začetku
o meni cilju
o meni potolaženem
o meni odrešenem
sedel sem v tvojo bližino
ker sem vedel da te je strah
o meni tolažniku
o meni odrešeniku

Ruperta nikoli ni bilo
obstajala je le vožnja
in okna, ki izkrivljajo pogled na resničnost

tudi resničnosti ni
obstaja samo bolečina
in nobena metafora ne pripelje do nje